

خرسی و صبر و انتظار

کارما ویلسون • جین چپمن • شاعر: مریم اسلامی • مترجم: فیروزه کاتب

صبحه و خورشید می تابه
راه می ره خرسی تو بیشه
آه می کشه، نق می زنه
می گه: «چرا شب نمی شه؟»

«صدتا روزه منتظرم
که امشب از راه برسه

دلم می خواد همین الان

شب بشه و ماه برسه.»

آه می‌کشد: «خسته شدم!

چه سخته منتظر شدن

شب ما یه جشن خوب داریم

همین جا توی غار من

وای که چه سخته انتظار
من ندارم صبرو قرار...»